

សៀវភៅយ៉ូអង់លេ និងក្រុមជំនុំសេរី-ដេ អាដវីនុទីស នៃក្រុងឡាឌីស — លេខាមសិបបុរាណ

Jeff Pippenger

2026-02-02

លេខាមសិបបុរាណ

ការសាកល្បងមកកំពុងរួមគ្នាខាងក្នុង

ដល់បន្តតាមការសាកល្បងគ្រឹះអាល់ហ្វាខាងក្រៅនៃឆ្នាំ 2024

តម្រូវឲ្យមាននិយមន័យអំពី «យុលាន់» និងអំពី «សាច់អាហារ»

ដល់ត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងយុលាន់នោះ។ ការសាកល្បងនេះមានលក្ខណៈព្យាករណ៍

ហើយមានបន្ទាត់សង្ខេបក្នុងពិភពខាងក្នុង និងខាងក្រៅ។

តើត្រូវមានតម្លៃទាំងនោះជាសំណល់ដល់ជារបស់ James White ឬ

ជាសង្ខេបក្នុងពិភពនៃបន្ទុករបស់ពួកគេ? វាជាទាំងពីរ។

នៅពេល 9/11 វាស្របតាមព្រះគ្រូបាទហៅឲ្យបរិភោគសៀវភៅតូច

ហើយវិលត្រឡប់ទៅកាន់ផ្លូវបុរាណរបស់យើងមេ

ដល់ជាទីកន្លងដល់គ្រឹះទាំងឡាយត្រូវបានដាក់នៅពេលនោះ។ នៅពេល 9/11

គេបានឃើញថា នៅពេលយ៉ូអង់លេ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់

គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់របស់ពីរ។ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់ទាំងពួកវា

និងអ្នកចម្បងបង្កើននៅក្នុងនោះ។ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យទុកចោលទីផ្សារនៃពេល

១,២៦០ ឆ្នាំ ដល់សាសន៍ដទៃផ្សេងៗទៀតនៃបរិសុទ្ធនិងពលបរិវារ។ ទីបរិសុទ្ធនិងពលបរិវារ

គឺជាពួកវា និងអ្នកចម្បងបង្កើននៅក្នុងនោះ។

នៅឆ្នាំ ២០២៣ ទេវតាដល់ដល់បានចុះមកនៅ 9/11 បានចុះមកមុតងទៀត

ដោយបើកតាមការស្រាវជ្រាវនៃកំណើតអរិយធម៌ ហើយបន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ ២០២៤

ក៏មានការសាកល្បងគ្រឹះខាងក្រៅអំពីថា តើនិមិត្តសញ្ញានៃទីក្រុងរ៉ូមនៅតែបែងចែក

រាជធានីមិត្តសង្គមដល់វាបានផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់មួយដំបូង។

“បង្កើនដល់បើក” នៃស្ថានសួគ៌

បញ្ជាក់ពីការមកដល់នៃការសាកល្បងរួមគ្នាខាងក្នុងនៃពួកវា និងការហៅឲ្យ

“វិលត្រឡប់មកវិញ”។ ការសាកល្បងនេះទាមទារឲ្យកំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តសញ្ញាពីរ។

នៅពេលទេវតាទីបីបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1844 ហើយបន្ទាប់មកមុតងទៀតនៅថ្ងៃ

9/11 យ៉ូអង់លេត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់ពួកវា និងអ្នកចម្បងបង្កើននៅក្នុងនោះ

ដូចនេះហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណការងារព្យាករណ៍មួយនៃការរស់ពួកវា

និងអ្នកចម្បងបង្កើននៅឆ្នាំ 2023។ ម៉ាឡាគីលើកសំណួរឡើងថា តើ “យុលាន់” ជាអ្វី ហើយ

“សាច់អាហារ” ជាអ្វី? សំណួរដូចគ្នានេះនៅក្នុងស៊ុបិនរបស់ Miller គឺថា តើ “បុរេអប់” ជាអ្វី

ហើយ “គ្រឿងអលង្ការ” ជាអ្វី។

ស៊ុបិនរបស់មីលឈ៍ កំណត់ថា បង្កើននៃស្ថានសួគ៌ដល់បើកចំហ

គឺជាចំណុចដល់ពួកវាអ្នកមានជ័យជម្នះក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៩

ត្រូវបានលើកឡើងក្នុងកំណត់ទស្សនៈសេដ្ឋកិច្ច

ដើម្បីជិះលើសេវាសំរាប់កងទ័ពនៃព្រះយេស៊ូវនៃពលបរិវារទាំងឡាយ។

បង្កអ្នចងលែបើកចំហនោះ គឺជាកន្ទុកនៃដលៃពុរៈពរ ឬបណ្តាសារបស់ម៉ាឡាគី
ត្រូវបានចាក់សុរោចចុះមក។ បង្កអ្នចបើកចំហរបស់មីលុលវ៉ៃ
គឺជាកន្ទុកនៃដលៃសំរាមត្រូវបានយកចេញ
ហើយអលង្កការមានតម្កល់ត្រូវបានប្តូរមូលដាក់ក្នុងបុរអប់គុរឡើងអលង្កការ។

ការយោងជាលើកដំបូងអំពីបង្កអ្នចនៃស្តេចស្នាមមាននៅក្នុងរឿងរបស់លូអេ
ហើយនៅពេលបង្កអ្នចទាំងនោះត្រូវបានបើកឡើង
មានភូមិរៀងផ្សេងៗអស់រយៈពេលស្រីបង្កផង រីឯស្រីបង្កបង្ក
នៅពេលបង្កអ្នចទាំងនោះត្រូវបានបើក មានពុរលើបុរាប៊ីនលើទឹកធំ។
ពិធីបុណ្យជ័យជំនះទឹកនៅសមុទ្រក្រហមបាននាំឲ្យមានការរងអស់រយៈពេលស្រីបង្កនាំ
រហូតដល់ទទួលយើងនាំត្រូវបានផ្តល់ដាក់។ ក្រោយមក
នៅពេលពុរៈគ្រីស្ទបានទទួលបុណ្យជ័យជំនះទឹកនៅទឹកនៃដលៃនោះ
ទ្រង់ត្រូវបានដឹកនាំចូលទៅក្នុងទីរោស្តមានអស់រយៈពេលស្រីបង្កផង។
នៅពេលទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ
ដូចដលៃត្រូវបានបង្កហេតុជានិមិត្តរូបដោយពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានបង្កើនពួកសិស្សអស់រយៈពេលស្រីបង្កផង
មុនពេលទ្រង់យាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌។

នៅពេលក្រុមជំនុំផ្តល់បុគ្គលិកក្រុមជំនុំដលៃកំពុងតស៊ូ ទៅជាក្រុមជំនុំដលៃមានជ័យជំនះ
សុភវេទនាដែលមានពុរៈជនមសាមសិបឆ្នាំ រីឯស្រីយោធាអស់រយៈពេលស្រីបង្កនាំ
ក្រុមជំនុំដលៃមានជ័យជំនះ ត្រូវបានគំរាមដោយពុរៈកាវីមុនាក់ សង្គមមុនាក់
និងសុភវេទនា។ ពុរៈកាវីដែលមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ
នៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើរបស់គាត់ដលៃមានរយៈពេលមុនពីរឆ្នាំ
គឺអសេគោល ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើនោះ
នៅពេលដែលផ្ទុះមេឃបានបើកចំហ។

ឥឡូវនេះ កើតមានឡើងនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប ក្នុងខែទីបួន
នៅថ្ងៃទីប្រាំនៃខែនោះ
កាលដែលខ្មែរស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកឈ្លើយដោយទទួលខេហោ
នោះស្ថានសួគ៌បានបើកចំហ ហើយខ្មែរបានឃើញនិមិត្តរូបរបស់ពុរៈ។ អសេគោល ១:១។

នៅអាយុសាមសិបឆ្នាំ យ៉ូសប៊ែបានចាប់ផ្តើមគ្រងរាជ្យជាប្រធាន
ហើយគាត់បានប្តូរឈ្មោះនិងខ្យល់ខាងកើតនៃសាសនាអ៊ីស្លាម
ដលៃនាំមកនូវវិបត្តិកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើង អនុញ្ញាតឲ្យអហេស៊ីប
គឺនាគដលៃដក់នៅក្នុងសមុទ្រ អនុវត្តតុលាការហិរិហាលពិភពលោកតម្លៃ។
ក្នុងវិបត្តិនោះ យ៉ូសប៊ែបានប្តូរមូលដ្ឋានអាហារទុកក្នុងយូលាំង។

នៅខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២៣ សំឡេងមួយត្រូវបានឮនៅក្នុងទីរោស្តមាន បន្ទាប់មក
សិង្ហបុរីក្រុងសមុទ្រឆ្នើម បានចាប់ផ្តើមបើកតុលាការស្រែមុរកែកណ្តាលអធិរាគ្យ។
នៅឆ្នាំ ២០២៤ ការសាកល្បងអាណាខាងក្រៅជាមូលដ្ឋាន
បានញែកមនុស្សសច្ចេរិយក្រុម ហើយដំណើរការនៃការបើកតុលាការបានបន្តទៅមុខ។
ឥឡូវនេះ នៅឆ្នាំ ២០២២ ការសាកល្បងអូមហេតុខាងក្នុងនៃពុរៈវិហារ
ដលៃនឹងញែកមនុស្សសច្ចេរិយក្រុមមុតងទៀត បានមកដល់ហើយ។

សប្បុរសភាពបរិសុទ្ធ ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាព្រះរាជទូតនៃចេក្រីសញ្ញា
បានបញ្ជាក់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន នោះគឺជាទីលានខាងក្រៅ
និងទីបរិសុទ្ធ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 រហូតដល់មិកាអាលែឡើង
(ដូចដែលទ្រង់បានជូនដំណឹងដល់បញ្ចប់នៃសប្បុរសភាពបរិសុទ្ធនោះ
នាពេលស្រេចជានិច្ចរបស់នឹងថ្ងៃ) គឺជាទីបរិសុទ្ធបំផុត។
បុណ្យទាំងឡាយនេះនាំមកនូវការបំពេញក្នុងសប្បុរសភាពបរិសុទ្ធ
ហើយជាអាណាចក្របុណ្យទាំងឡាយ; ហើយបុណ្យទាំងឡាយនេះនាំមកនូវស្ថិតិយ៍ផ្សេងៗ
គឺបុណ្យគ្រប់លើផ្ទៃដី ថ្ងៃនៃការផ្សព្វផ្សាយដល់ពិភពលោក
ហើយបន្ទាប់មកបុណ្យហាវ៉ាពីថ្ងៃនៃបុរាណដល់ថ្ងៃនៃមុនព្រឹក
គឺជាអង្គបុរាណបុណ្យទាំងឡាយ។

ដូចគ្នានោះដែរ គំរូនានាដែលទាក់ទងនឹងការយាងមកដល់ទីពឹង គួរតែបានសម្រេច
នូវក្នុងពេលវេលាដែលបានកំណត់បង្ហាញនូវក្នុងការបម្រើជាដ៏សំខាន់បំផុត។
នូវការបម្រើប្រព័ន្ធរបស់ម្ចាស់ ការសម្រាកទីបរិសុទ្ធ ឬទិវាជំនុំការផ្សព្វផ្សាយ
បានកើតឡើងនៅថ្ងៃនៃដំបូងនៃទីប្រាំពីរបស់ជនយូដា (លើកទី 16:29-34)
នាពេលដែលសម្រាកចេញពីសង្គ្រាមដ៏ធំធេង
បន្ទាប់ពីបានជ្រើសរើសការផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់អ្វីៗដែលទាំងមូល
ហើយដូចនេះបានដកយកអំពីហេតុបង្កប់នូវក្នុងចេញពីទីបរិសុទ្ធ នោះក៏បានចេញមក
ហើយប្រទានពរដល់បុរាណបុរាណ។ ដូចនេះហើយ គេបានជឿថា ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាសម្រាកចេញពីសង្គ្រាមដ៏ធំធេង ដ៏សំខាន់បំផុត នឹងលេចមក
ដើម្បីបង្ហាញអំពីការបំប្លែងនៃដីដោយការបំប្លែងអំពីហេតុ និងពួកអ្នកមានហេតុ
ហើយដើម្បីប្រទានពរដល់បុរាណបុរាណរបស់ទ្រង់ដល់កំពុងរង់ចាំ ដោយភាពអមតៈ។
ថ្ងៃនៃដំបូងនៃទីប្រាំពីរ គឺទិវាជំនុំការផ្សព្វផ្សាយ ពេលវេលានៃការសម្រាកទីបរិសុទ្ធ
ដែលនៅក្នុងឆ្នាំ 1844 បានគូរនឹងថ្ងៃនៃមុនព្រឹកខែតុលា
គួរតែបានចាត់ទុកថាជាពេលវេលានៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។
នេះស្របគ្នានឹងភស្តុតាងដែលបានបង្ហាញចេញមកហើយថា 2300
ថ្ងៃនៃបញ្ចប់នៃរដូវស្រូវស្រែកយើងផ្សេងៗ
ហើយសេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះហាក់ដូចជាមិនអាចប្រឆាំងបានឡើយ។

«នៅក្នុងបុរាណនៃ ម៉ាថាយ 25 ពេលវេលានៃការរង់ចាំ និងការដកេលក់
គួរតែបានបន្តតាមដោយការយាងមករបស់កូនកំលោះ។
ការនេះស្របតាមអំណះអំណាងដែលទើបតែបានបង្ហាញមកនេះ ទាំងពីរទំនាយ
និងពីនិមិត្តរូប។ អំណះអំណាងទាំងនោះបាននាំមកនូវការជឿជាក់យ៉ាងខ្លាំងថា
វាជាសេចក្តីពិត ហើយ «សំឡេងហៅនាពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ»
គួរតែបានប្រកាសដោយអ្នកដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនាក់។

«ដូចជាលក្ខណៈនៃរដូវស្រូវស្រែកយើងផ្សេងៗ
នោះចូលនាពេលវេលាដែលបានបំប្លែងនូវដីទាំងមូល។ ពីក្នុងមួយទៅក្នុងមួយ
ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ហើយចូលទៅដល់តំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល វាបានទៅដល់
រហូតដល់បុរាណបុរាណរបស់ព្រះដល់កំពុងរង់ចាំ គួរតែបានដាស់តឿនក្នុងយ៉ាងពេញលេញ។
ការនិយមជួលបានហាត់សាបសូន្យនៃចំពោះមុខការប្រកាសនេះ
ដូចជាទឹកកកពេញពីរកដល់ពេលវេលាហាត់នៃចំពោះព្រះអាទិត្យយះ។
អ្នកដទៃបានឃើញថា ការសង្ស័យ និងភាពច្របូកច្របល់របស់ខ្លួន គួរតែបានដកចេញ
ហើយសេចក្តីសង្ស័យ និងសេចក្តីគុណមានបានជំរុញចិត្តរបស់ពួកគេ។
កិច្ចការនេះបានរួចផុតពីភាពផ្សព្វផ្សាយកម្រិតទាំងនោះ ដែលតែងតែលេចឡើង

នៃពេលមានការរំជើបរំជួលខាងមនុស្ស
ដោយគុណភាពគុណតម្លៃរបស់ពួកបុរាណ និងពុទ្ធិញ្ញាណរបស់ពួកវា
វាមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងរដូវកាលទាំងនោះនៃការបន្ទាបខ្លួន
និងការរលាយបំបាត់ពួកអម្បាសវិញ ដដែលក្នុងចំណោមអ្វីៗដែលបុរាណបានកើតមា
នបន្ទាប់ពីសារនៃការស្នើបន្តទៅសព្វក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ វាបានបង្ហាញលក្ខណៈ
សម្បត្តិទាំងឡាយដែលសម្រាប់កើតចេញពីការបំបាត់ពួកវា។ វាបានបង្ហាញលក្ខណៈ
មានសេចក្តីអំណរវិញនៃអ្វីៗដែលបានកើតចេញពីបុរាណនោះ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ
មានការស្រវឹងរកក្នុងចិត្តយ៉ាងជួរជួរ ការសាមញ្ញភាពអំពីហេតុ
និងការបោះបង់ចោលលោកិយ។ ការគ្រឿងខ្លួនដើម្បីបង្កើនពួកអម្បាស
គឺជាបន្ទុកនៃពុទ្ធិញ្ញាណដែលកំពុងឈឺចាប់ខ្ពស់។
មានការអធិស្ឋានដោយអត់ធ្មត់ជាប់លាប់
និងការថ្វាយខ្លួនដល់ពួកវាដោយឥតសង្ស័យ»។ The Great Controversy, 400.

បុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរាជ្យត្រូវបានបំពេញសម្រាប់ចេញទៅក្នុងសប្តាហ៍បរិសុទ្ធ
ហើយក្នុងរៀងរាល់ថ្ងៃ ឬ ក្នុងរៀងរាល់សប្តាហ៍
ត្រូវបានចាក់បង្កើននៅក្នុងបុណ្យទីបន្តិចក្នុងស្រុក ដូចនេះមានជាបន្តិចក្នុងការចាក់បង្ក
ហូរក្នុងរៀងរាល់ថ្ងៃនៃបុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរាជ្យ។
បុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរាជ្យទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង លវីនីយ 23 ខទី 1
ដល់ 22។ បុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរាជ្យស្ថិតនៅក្នុងខទី 23 ដល់ 44។ រយៈពេល 2300 ឆ្នាំ
នាំអ្នកទៅដល់ឆ្នាំ 1844។ ខម្រកពីរខម្រកបុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរាជ្យ
និងខម្រកពីរខម្រកបុណ្យនានានៅរដូវសរទរាជ្យ។ ពីរសំណុំនៃខម្រកពីរ
នៅក្នុងជំពូកមុកបើ។

ពិធីបុណ្យផ្តល់ត្រូវបានការព្រមានថា ការជំនុំជម្រះនឹងកើតឡើងក្នុងរយៈពេលដប់ថ្ងៃ ហើយ
ពិធីបុណ្យហៅជាការអបអរដោយអំណរចំពោះអំពើហេតុដែលត្រូវបានអត់ទោសនៅក្នុង
នៃការផ្តល់សេចក្តីសុខ ថ្ងៃសប្តិច្ឆន្ទៈ និងថ្ងៃទីប្រាំបីបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យនោះ
តំណាងឲ្យការសម្រាកថ្ងៃសប្តិច្ឆន្ទៈមួយពាន់ឆ្នាំរបស់ផែនដី។

ប៉ុន្តែ ឪពុកស្តេចស្តេចរបស់ខ្មែរ អ្នកទាំងឡាយកុំឲ្យមិនដឹងរឿងមួយនេះឡើយ គឺថា
ចំពោះពួកអម្បាស មួយថ្ងៃប្រែប្រួលដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំ
ហើយមួយពាន់ឆ្នាំក៏ប្រែប្រួលដូចជាមួយថ្ងៃដែរ។ ២ ពត្តេស ៣:៨។

ទេវតាទីមួយមានបុរាណអំពីការបើកចំហនៃការជំនុំជម្រះ ហើយនៅកម្រិតព្យាករណ៍នោះ
ឆ្នាំ 1798 ដដែល «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» របស់ដានីយ៍ គឺជាការបំពេញនៃបុណ្យត្រូវ
ប៉ុន្តែនៅក្នុងខទី 11 ខសីហា ឆ្នាំ 1840
សារដែលមិនត្រូវបានបិទត្រូវបានបិទទៅក្នុងឆ្នាំ 1798
ត្រូវបានប្រទានអំណាចដោយការបំពេញនៃព្យាករណ៍អំពីទេវតាទីពីរ។
សាសនាអ៊ីស្លាមជាជនកែប្រែនៃការព្រមាននៃបុណ្យត្រូវ
ដែលបុរាណអំពីថ្ងៃជំនុំជម្រះដែលកំពុងខិតមកជិត។

សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលស្ម័គ្រចិត្តមើលឃើញ បុណ្យនៃស្ថិតិយល់ធម៌គឺបុណ្យត្រូវ
និងបុណ្យរោងឧបាសក ដែលតំណាងឲ្យបុណ្យអាល់ហ្វា និងអូមហេតា
ដោយមានការជំនុំជម្រះនៅកណ្តាល។
មិនមែនជាការចង់ឲ្យទេវតាបុណ្យទាំងនេះត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង លវីនីយ
ជំពូកមុកបើ។ លឧម្រកបើ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្រកាសលោះ។

មិនមែនជាការចង់នុយទេដែលបុណ្យដំបូងសុចិត្តនោះចុងទីមួយនៃខែទីបុរាណ
ហើយបុណ្យចុងក្រោយបញ្ចប់នៃចុងទីមុខក្រោយ បុណ្យគ្រប់
គឺជាអកុសលទីមួយនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន ចុងនៃការប្រកាសលោះ គឺជាអកុសលក្រុមហ៊ុន
ហើយបុណ្យរោងឧបាសក គឺជាអកុសលទីមុខក្រោយនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន។

ជំពូកមុនបើ ខទី២៣ ដល់ខទី៤៤ នៃតម្រូវការលើកទី២ គឺជាខណ្ឌ២២ ដែលមានដាក់នៅក្នុង
«ស៊ីមនសេចក្តីពិត»។ ចុងទីដប់នៃក្រុមហ៊ុនបង្កើតការសាកល្បងមួយ
ព្រោះលេខដប់ជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង ហើយចុងបុណ្យសម្រាប់ជាទីកន្លង
ដែលការប្រកាសលោះគ្រប់អកុសលនៃវិនាសគ្រប់កត្តា និងដោះស្រាយ
ហើយការប្រកាសលោះគ្រប់អកុសលនៃដំបូងនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន។
អកុសលនៃក្រុមហ៊ុននៃពាក្យហ៊ុនសម្រាប់សេចក្តីពិត គឺជាអកុសលដំបូង
ហើយវាស្របគ្នានឹងចុងទីដប់នៃខែទីបុរាណ ហើយក្នុងនាមជាសញ្ញាសម្រាប់តាមផ្លូវ
វាមានលក្ខណៈសម្រាប់ត្រឹមខណ្ឌនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន និងនៃចុងដាក់លាក់នោះ។
ដំបូងនឹងដំបូង សូមនឹងមុខបើ ចិត្តសិបគឺជាផលគុណនៃ ១០ គុណនឹង ៧
ហើយចុងទីដប់នៃខែទីបុរាណស្មើនឹងចិត្តសិបផងដែរ
ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃទីបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកល្បង។

បន្ទាប់មក ពាក្យសម្រាប់មកឯទ្វារ ហើយទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
បងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តតាមទាននឹងខ្ញុំប៉ុន្មានដង
ហើយខ្ញុំគ្រូអត់ទោសឲ្យគាត់? ត្រឹមបុរាណដងឬ?
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា ខ្ញុំមិននិយាយនឹងអ្នកថា ត្រឹមបុរាណដងទេ
ប៉ុន្តែ ត្រឹមចិត្តសិបដងគុណបុរាណ។ ម៉ាថាយ 18:21, 22

៤៩០ ឆ្នាំ គ្រូអត់កំណត់សម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណ។ ឆ្នាំទាំងនោះគ្រូអត់កំណត់ចេញពី
២,៣០០ ឆ្នាំ ហើយគ្រូអត់កំណត់ដោយ ៧០ សប្តាហ៍ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាក់ថា
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលវេលាសាកល្បងគឺ ៤៩០ ឆ្នាំ គឺជាចំនួនដែលគ្រូអត់កំណត់ដោយ "៧០"
សប្តាហ៍ ក្នុង ដានីយ៉ែល ៩។

មានចិត្តសិបសប្តាហ៍គ្រូអត់កំណត់លើបុរាណសុត្ររបស់អ្នក
និងលើក្នុងបរិសុទ្ធរបស់អ្នក ដើម្បីបញ្ចប់ការរំលងច្បាប់
ហើយដើម្បីបង្កើតឲ្យអំពើហាមមានទីបញ្ចប់
ហើយដើម្បីបង្កើតការផ្តល់សេចក្តីសម្រាប់អំពើទុច្ចរិត
ហើយដើម្បីបង្កើតនូវសេចក្តីសុចរិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយដើម្បីបិទគ្រានិមិត្ត
និងពាក្យទំនាយ ហើយដើម្បីបិទបុរាណនៃព្រះវិស្វទ្ធបំផុត។ ដានីយ៉ែល 9:24។

ពាក្យហ៊ុនដែលបានបកប្រែថា «កាត់ផ្តាច់»
គ្រូអត់ប្រើនៃក្រុមហ៊ុននេះប៉ុណ្ណោះនៃក្រុមហ៊ុនព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
ហើយវាមានន័យថា «មានកំណត់» ឬ «មានប្រកាសក្រឹត្យ»។
វាខុសពីពាក្យដែលជាទូទៅគ្រូអត់ប្រើ ហើយគ្រូអត់បកប្រែថា «កាត់ផ្តាច់» ដែលមានមូលដ្ឋានលើការដែលអាប្រាមមានកាត់ត្រង់ដោយដៃក្នុងដំណើរទីមួយនៃសេចក្តីសញ្ញា
នៃក្រុមហ៊ុនលើកុបុត្តិ ជំពូក ១៥។ វា «គ្រូអត់កំណត់» និង «គ្រូអត់ប្រកាសក្រឹត្យ» ថា
អីស្រាអែលនឹងមានពេលវេលាសាកល្បងបួនរយក្រោយសិបឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មក
ពួកគេនឹងគ្រូអត់កាត់ផ្តាច់ចេញពីការដាក់សុត្រសញ្ញារបស់ព្រះ។ មាន «ការកាត់ផ្តាច់»
ពីរខុសគ្នា៖ មួយដែលកំណត់ឲ្យពេលវេលាដោះស្រាយពេលវេលាសាកល្បង ដែលគ្រូអត់
«កាត់ផ្តាច់» ចេញពីចំនួនដងមួយដោយចំនួនចិត្តសិប ហើយនៃពេលវេលា «ស្តារថ្មី»

របស់យ៉ូអែលគួរឲ្យមាន «ភាគីផ្ទាល់» ចេញពីមាត់របស់ពួកគេ
នោះរយៈពេលសាកលបងក៏គួរបិទបញ្ចប់។
ចំនួនចិត្តសិបតំណាងឲ្យការបិទបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកលបង។

ពិធីបុណ្យរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ មានបីជំហាននៃពាក្យហេប្រើ «សេចក្តីពិត»។
ពិធីបុណ្យរដូវស្លឹកឈើជ្រុះចាប់ផ្តើមនៅក្នុង លវីរីនីយ 23:23
សញ្ញាសំគាល់កណ្តាលនៃថ្ងៃដែលសហគមន៍ទាំងមូលនឹងប្រជុំ និងអកុសលនឹងប្រជុំ ដល់សូម្បីនឹង 23
ហើយពិធីបុណ្យហាវស្តាក៏នឹងបញ្ចប់នៅថ្ងៃនៃម្ចាស់ផ្ទះ
បន្ទាប់មកមានថ្ងៃសប្តិរាជ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយដែលតាមគំរោងពិធីបុណ្យនោះ
ហើយអត្ថបទនេះបញ្ចប់នៅ 23:44។

លវីរីនីយមានន័យថា បញ្ចប់ជីវិតតាមលវីរី។
ពិធីបុណ្យនានានៃរដូវនិទាយៈគួរឲ្យមានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ២៣:១-២២ បន្ទាប់មក
ពិធីបុណ្យនានានៃរដូវសរទៈគួរឲ្យមានបង្ហាញនៅក្នុង ២៣:២៣-៤៤។
ពិធីបុណ្យនានានៃរដូវនិទាយៈគួរឲ្យមានបង្ហាញដោយខណ្ឌដ៏ចម្លងមកពីរ
ហើយអកុសលហេប្រើមានមុខត្រូវពីរ។
ពិធីបុណ្យនានានៃរដូវសរទៈក៏គួរឲ្យមានដាក់បង្ហាញក្នុងខណ្ឌដ៏ចម្លងមកពីរផងដែរ។
ពិធីបុណ្យផ្តល់ក្រុមហ៊ុនអំពីការខិតខំក្នុងការជំនុំជម្រះនៃការផ្តល់ជូន
បន្ទាប់មក ពិធីបុណ្យហាវមានរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ
ដែលបញ្ចប់នៅថ្ងៃនៃម្ចាស់ផ្ទះខែទីប្រាំពីរ។
ថ្ងៃដែលបង្កើននៃប្រាំពីរថ្ងៃនៃនោះជាសប្តិរាជ្យតាមពិធី ដូចគ្នានឹងថ្ងៃទីប្រាំបីដែរ
គឺជាថ្ងៃដែលបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យប្រាំពីរថ្ងៃ។ ថ្ងៃនៃម្ចាស់ផ្ទះ និងថ្ងៃទីប្រាំបី
ផ្ទុយទៅនឹងថ្ងៃទីប្រាំបីក្នុងយោងនឹងមិត្តភាពនៃថ្ងៃទីប្រាំបីដែលស្ថិតក្នុងចំណោមប្រាំពីរ។

ចូរនិយាយទៅកាន់កូនចៅអីស្រាអែលថា នៅថ្ងៃនៃដំបូងនៃខែទីប្រាំពីរនេះ
គួរឲ្យមានបុណ្យហាវស្តាក៏នឹងផ្សាយព្រះយេស៊ូវ អស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃដែលបង្កើន
គួរឲ្យមានការប្រជុំបរិសុទ្ធ មិនគួរឲ្យជឿការងារបម្រើណាមួយនៃថ្ងៃនៃនោះឡើយ។
អស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ
អ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យផ្សាយដង្ហែងដោយគុណនៃថ្ងៃព្រះយេស៊ូវ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ
គួរឲ្យមានការប្រជុំបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យផ្សាយដង្ហែងដោយគុណនៃថ្ងៃព្រះយេស៊ូវ។
នោះជាការប្រជុំយ៉ាងឧឡារិក
ហើយមិនគួរឲ្យជឿការងារបម្រើណាមួយនៃថ្ងៃនៃនោះឡើយ។ ... ម្យ៉ាងទៀត
នៅថ្ងៃនៃដំបូងនៃខែទីប្រាំពីរ កាលណាអ្នករាល់គ្នាប្រមូលផលនៃស្រូវក្នុងហើយ
នោះគួរឲ្យរក្សាបុណ្យផ្សាយព្រះយេស៊ូវ អស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃដែលបង្កើន
គួរឲ្យជាថ្ងៃសប្តិរាជ្យ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំបី ក៏គួរឲ្យជាថ្ងៃសប្តិរាជ្យដែរ។ លវីរីនីយ 23:34-36,
39។

ថ្ងៃសប្តិរាជ្យពិធីនៅថ្ងៃទីប្រាំបី តំណាងឲ្យថ្ងៃសប្តិរាជ្យនៃសហស្សវត្សរ៍
ដែលមកបន្ទាប់ពីបុណ្យហាវ។
ការរងរបស់អីស្រាអែលបុរាណនៅក្នុងទីរោងចក្រនៃអស់រយៈពេលសិបបួនឆ្នាំ
គួរឲ្យមានការស្តាប់នៅក្នុងខុមក្នុងអំឡុងថ្ងៃនៃបុណ្យហាវ
ហើយវាតំណាងមិនត្រឹមតែការចាក់បង្ការនៃក្រុមប្រឹក្សានៃបុណ្យនោះទេ
ប៉ុន្តែថ្ងៃនៃទាំងដប់គ្រាន់សេចក្តីរំលឹកនៃរបស់យ៉ាកូបផងដែរ

នៅពេលដែលទេវតាបាននាំអ្នកសុមហៈគ្រងរបស់ព្រះទៅកាន់ភ្នំតូចភ្នំធំ
ដើម្បីបិទការពារ។

«នៅក្នុងគ្រាលំហក យើងទាំងអស់គ្នាបានរកៀសខ្លួនចេញពីទីក្រុង
និងភូមិទាំងឡាយ ប៉ុន្តែត្រូវបានពួកអាក្រក់ដេញតាម
ដដែលបានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកបរិសុទ្ធជដោយកាន់ដាវ។
ពួកគេលើកដាវឡើងដើម្បីសម្លាប់យើង ប៉ុន្តែវាបានហាក់
ហើយផ្តល់កំហុសអស់មកដល់ដួចជាចំបើងមួយ។ បន្ទាប់មក
យើងទាំងអស់គ្នាបានអំពាវនាវទាំងមូលទៅរកការរំលោភ
ហើយសម្រកនោះបានឡើងទៅដល់ព្រះ។ ព្រះអាទិត្យបានឡើង
ហើយព្រះចន្ទបានឈរនឹងច្រកល។ សូមទាំងឡាយបានឈប់ហូរ។
ពពកខ្ទមនៅក្នុងផ្ទះបានកើតឡើង ហើយបានប៉ះទង្គិចគ្នា។
ប៉ុន្តែមានកន្លែងភ្លើងច្រកលមួយនៃសិរីល្អអង្គសុចរិត
ដែលចេញពីទីនោះមានព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះដូចជាទឹកដាច់រំពើ
ដែលបានផ្ទុះចេញស្រទន់ស្រងូត និងជននៃដីព្រៃជួយ។ មេឃបានបើក និងបិទ
ហើយកំពុងកក្កើតឥតសង្ស័យ។
ភ្នំទាំងឡាយបានរុញជួយដូចជាដើមគ្រប់នៃនៅក្នុងខ្យល់
ហើយបានបោះចុះហែក្រហក់ចេញមកនៅគ្រប់ទិស។
សមុទ្របានព្យុះរំលោភដូចជាឆ្នាំងមួយ ហើយបានបោះចុះទៅលើដី។
ហើយកាលដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលអំពីចុង
និងម្តងនៃការយាងមករបស់ព្រះយស្ទើរ
ហើយបានប្រគល់សេចក្តីសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ចដល់បុរាណសុភវរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលមួយប្រយោគ ហើយបន្ទាប់មកបានឈប់បន្តិច
ខណៈដែលពាក្យទាំងនោះកំពុងរំកិលឆ្ងល់កាត់ផ្តាច់នៃដី។
អ៊ីស្រាអែលរបស់ព្រះបានឈរដោយភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេចាប់សម្លឹងឡើងលើ
ស្តាប់ពាក្យទាំងនោះ ខណៈដែលវាចេញពីព្រះឱសបរបស់យេរូសាឡេម
ហើយរំកិលឆ្ងល់កាត់ផ្តាច់នៃដីដូចជាសំឡេងផ្សេងៗគ្នាខ្លាំងបំផុត។ វាគួរឱ្យភ័យខ្លាច
និងឱឡារិកយ៉ាងខ្លាំង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃគ្រប់ប្រយោគ
ពួកបរិសុទ្ធបានសូរក្បែរឡើងថា សិរីល្អអ! ហឡូលេយ្យា!
ទឹកមុខរបស់ពួកគេត្រូវបានបំភ្លឺឡើងដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ;
ហើយពួកគេបានភ្លឺរំលោភដោយសិរីល្អ ដូចជាមុខរបស់លោកម៉ូសេ
កាលដែលលោកចុះមកពីសីណាយ។ ពួកអាក្រក់មិនអាចសម្លឹងមើលពួកគេបានឡើយ
ដោយព្រោះសិរីល្អអនោះ។
ហើយកាលដែលព្រះពរដ៏មិនចេះចប់ត្រូវបានប្រកាសលើអស់អ្នកដែលបានគោរពព្រះ
ដោយការរក្សាចុងសែប្បប័ទ្ធរបស់ទ្រង់ឱ្យបរិសុទ្ធ
នោះក៏មានសម្រកដ៏យធម្មនៈដ៏ខ្លាំងមួយលើសគ្រប់សាហាវ ហើយលឿបរបស់វា។»

«បន្ទាប់មក ឆ្នាំយូប៊ីលហោស្តាបផ្តាច់មុខឡើង នៅពេលដែលដីត្រូវសម្រាក»។ Review
and Herald, July 21, 1851.

ព្រះយស្ទើរយាងត្រឡប់មកវិញ ហើយជននៃដីបានសម្រាកអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ
ដូចដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដោយចុងសែប្បប័ទ្ធជាឆ្នាំទីបួនរំពើរបស់ដី
និងដោយឆ្នាំយូប៊ីល។ នៅខែទីបី នៃឆ្នាំនេះ ជំពូកមកបើ
ចុងសែប្បប័ទ្ធជាឆ្នាំទីបួនរំពើសម្រាប់មនុស្ស ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជាការណែនាំនៃជំពូក
ដែលបញ្ចប់ដោយចុងឆ្នាំទីបួនរំពើ នោះគឺជាចុងមួយក្នុងចំណោមបួនរំពើ

ហើយតំណាងឲ្យផ្ទះសែបុប្ផនាំទីបំរើសម្រាប់ការសម្រាករបស់ខ្លួន។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដល់លោកម៉ូសេថា៖
«ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ហើយប្រាប់ពួកគេថា
អំពីបុណ្យទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដែលអ្នករាល់គ្នាគួររៀនសូត្រថាជាការប្រជុំបរិសុទ្ធ
នោះគឺជាបុណ្យទាំងឡាយរបស់យើង។ ប្រាំមួយថ្ងៃ គួរឲ្យរៀនសូត្រ ប៉ុន្តែថ្ងៃទីបំរើ
គឺជាថ្ងៃសែបុប្ផនៃការសម្រាក ជាការប្រជុំបរិសុទ្ធ
អ្នករាល់គ្នាមិនគួរឲ្យរៀនសូត្រណាមួយក្នុងថ្ងៃនោះឡើយ
វាជាថ្ងៃសែបុប្ផរបស់ព្រះអម្ចាស់ នៅគ្រប់ទីលំនៅរបស់អ្នករាល់គ្នា»។ លើកទី១
23:1-3។

អាល់ហ្វានដៃពួកមុកប៊ែ គឺជាថ្ងៃសែបុប្ផថ្ងៃទីបំរើ ហើយអូមហេតានដៃពួកនេះ
គឺជារយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំដែលនៃដំណើរនេះ
ដែលគួរមានធុរៈជាគំរូទុកជាមុនដោយសប្បុរសឆ្នាំទីបំរើសម្រាប់ដំណើរ
និងដោយឆ្នាំយូប៊ីលេ។ អាល់ហ្វានដៃពួកនេះ គឺជាបុណ្យទាំងឡាយនៃដូរនិទាយ
ដែលចាប់ផ្តើមដោយថ្ងៃសែបុប្ផថ្ងៃទីបំរើ ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងខែទីមុកប៊ែ
ខណៈដែលអូមហេតានដៃពួកនេះ បញ្ចប់នៅថ្ងៃទីមុកប៊ែនៃខែទីបំរើ
បន្ទាប់មកមានថ្ងៃសែបុប្ផពិធីនៃថ្ងៃទីបំរើ
ដែលតំណាងឲ្យសប្បុរសឆ្នាំទីបំរើសម្រាប់ដំណើរ។

ខែទីមួយដល់ខែទីមុកប៊ែ
បង្ហាញពីព្រះរាជកិច្ចច្បាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទជាសម្តេចសង្គមខ្ពស់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ;
ខែទីមុកប៊ែដល់ខែទីសែប៊ីប្រូន បង្ហាញពីព្រះរាជកិច្ចច្បាប់របស់ទ្រង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត។
គម្ពីរលើកទី១ ជានិមិត្តរូបអំពីពួកបូជាចារុយ
ហើយតំណាងឲ្យព្រះរាជកិច្ចបូជាចារុយជាន់ខ្ពស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។
សប្បុរសអាល់ហ្វានថ្ងៃទីបំរើ លាតសន្ធឹងគ្រឿងបន្លំដល់ការបង្កើត
ហើយសប្បុរសអូមហេតានឆ្នាំទីបំរើ
លាតសន្ធឹងនៃដំណើរនៃគ្រូបង្រៀនឲ្យដឹងវិញ។ លើកទី១ ដៃពួកមុកប៊ែ
តាមបែបបុរេគ្រិស្តសត្វ គួរបង្ហាញចាប់ពីការបង្កើតរហូតដល់ការបង្កើតឡើងវិញ។

សេចក្តីអំណរ ឬសេចក្តីអាម៉ាស់នៃសារពុយាករណ៍
គឺជានិមិត្តរូបព្រះអ្នកដ៏ល្អកាន់កាប់សារនៃការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលយប់
ឬសារក្នុងដៃក្នុងមួយ។
រហូតទាល់តែសេចក្តីពិតនេះគួរមានយកមកបញ្ចូលក្នុងនិទានកថា
បញ្ចូលនៃបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីអាម៉ាស់នោះ នឹងគួរមានខកខានមិនឃើញ។
អ្នកដ៏ល្អកាន់កាប់បុរេពិតប្រាកដ នឹងមិនខកខានចំណុចនេះឡើយ។
សេចក្តីអំណរគួរមានតំណាងដោយអ្នកដ៏ល្អអំពីហិរ៉ាបរបស់ពួកគេគួរមានដកចេញ
ហើយពួកគេគួរមានបង្ហាញតាមរយៈអ្នកដ៏ល្អកំពុងអបអរសាទរបុណ្យហាវ។

ហើយព្រះបន្ទូលមានក្នុងសាច់ឈាម ហើយមានគង់នៅក្នុងចំណោមយើង
(ហើយយើងមានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់
គឺជាសិរីរុងរឿងដូចរបស់ព្រះរាជបុត្រាតម្កើងដល់កើតពីព្រះបិតា)
ពោរពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។ យ៉ូហាន ១:១៤។

ពាក្យក្រិកដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «មានសុភាពរុងរឿង» មានន័យថា «មានតាំងរោងឧបោសថ»។ ព្រះយេស៊ូវមានកុលាយជាសាច់ឈាម ហើយមានតាំងរោងឧបោសថនៅជាមួយយើង។ ទ្រង់មានយកធម្មជាតិមនុស្សរបស់យើង រោងឧបោសថរបស់យើង តាំងរបស់យើង ឧទមរបស់យើង សាច់ឈាមរបស់យើង។ ពាក្យស្រាវជ្រាវនិយាយដូច្នេះ៖

ហេតុ ខ្ញុំគិតថា ក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងរោងឧបសគ្គនេះ វាសមគួរឲ្យខ្ញុំដាស់តឿនអនុករណ៍គុណ ដោយរំលឹកអនុករណ៍គុណឡើងវិញ ដោយដឹងថា មិនយូរប៉ុន្មាន ខ្ញុំគួរដោះចេញនូវរោងឧបសគ្គនេះរបស់ខ្ញុំ ដូចជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនិយាយនឹងបង្ហាញដល់ខ្ញុំហើយ។ ២ ពាក្យស ១:១៣, ១៤។

ប៉ុលមាននិយាយដូច្នេះ៖

ដុបិតយើងដឹងថា បរិយាកាសនៃជីវិតរបស់យើង គឺជាគុណសម្បត្តិ គួររលាយហាត់ទៅ នោះយើងមានសំណង់មួយមកពីព្រះ ជាដូច្នេះមិនមានធុរៈវិសាលភាព ដល់ស្ថិតិនៅអស់កល្បជានិច្ចក្នុងស្ថានសួគ៌។ ដុបិតនៅក្នុងគុណសម្បត្តិ យើងចង់រកទុក្ខ ដោយប្រាថ្នាដ៏យ៉ាងខ្លាំងចង់ស្វែងរកពាក់ព័ន្ធនឹង ដល់មកពីស្ថានសួគ៌ពិតប្រាកដ បរិព័ទ្ធជាមួយស្វែងរកពាក់ព័ន្ធនឹង នោះយើងនឹងមិនគួរឲ្យយំទៅអាគុណឡើយ។ ដុបិតយើងដល់នូវគុណសម្បត្តិ ក៏ចង់រកទុក្ខដង្ហើម ដោយសារតែបែនទុកធុរៈ មិនមែនដោយព្រះយើងចង់ដោះស្រាយរកបំពាក់ចេញទេ ប៉ុន្តែចង់ស្វែងរកពាក់ព័ន្ធនឹង ដើម្បីបំប្លែងសេចក្តីស្នេហាប្រាកដនិយមរបស់យើងទៅ។ ២ កូរិនថូស ៥:១-៤។

ពិធីបុណ្យហាវ៉ាគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃសេសសល់ប្អូនពាន់នាក់ ដល់គួរឲ្យមានសម្រេចឡើង នៅពេលបង្កើតឡើងស្ថានសួគ៌គួរឲ្យមានបរិយាកាស។ នៅពេលអំពើហាវរបស់មនុស្សមួយនៃសេសសល់ប្អូនពាន់នាក់គួរឲ្យមានដកចេញ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធនឹងគួរឲ្យមានចាក់បង្ហូរចុះលើក្រុមជំនុំដែលមានជ័យជម្នះដោយឥតកំណត់។ ការជំនុំជម្រះសម្រាប់មនុស្សមួយនៃសេសសល់ប្អូនពាន់នាក់មានបញ្ចប់ហើយ ហើយអ្នកដដែលគួរឲ្យមានបោះត្រានោះចេញទៅប្រកាសសម្រេចខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយពិធីបុណ្យហាវ។

រូបកាយរបស់យើងជាព្រះវិហារ ហើយក៏ជាតង់ផងដែរ គឺជាព្រះពន្ធុ។ អ្នកទាំងឡាយដែលមានបុរសមូលផ្តុំគុណនៅក្នុងយូសាឡីម ដើម្បីបំប្លែងពិធីបុណ្យព្រះពន្ធុ នោះគឺកំពុងអបអរសាទរថា អំពើហាវរបស់ពួកគេគួរឲ្យមានលុបបំបាត់ហើយ។ ម៉ូសេគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៃព្រះពន្ធុនៅក្នុងទីរោងចក្រ ហើយពិធីបុណ្យព្រះពន្ធុ នៅចុងបញ្ចប់គួរឲ្យមានប្រារព្ធដោយការរស់នៅក្នុងឧទម្យនៃទីរោងចក្រ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញដល់បញ្ចប់តាមរយៈការចាប់ផ្តើម។

ហេតុដូច្នេះ បងប្អូនបរិសុទ្ធទាំងឡាយ អ្នកដដែលមានចំណែកក្នុងការគ្រោងសំរាប់ពិសោធន៍ ចូរពិចារណាអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសាវ័ក និងជាមហាប្រាជ្ញនៃសេចក្តីជំនុំដែលយើងប្រកាសទទួលស្គាល់។ ព្រះអង្គមានសេចក្តីស្នេហាចំពោះព្រះអង្គដែលមានតាំងព្រះអង្គ ដូចជាម៉ូសេមានសេចក្តីស្នេហាចំពោះកូនក្នុងផ្ទះទាំងមូលរបស់គាត់ដែរ។ ដុបិត

ព្រះអង្គគន្លងរក្សាបានរាប់ថាសមនឹងទទួលសិរីល្អអលើសជាងម្ចីស
បរិកាមដលៃអុនកដលៃបានសាងសង់ផ្ទះ មានកិត្យសិរលើសជាងផ្ទះ។
ព្រោះគ្រប់ផ្ទះទាំងអស់តែតែត្រូវបានសាងសង់ដោយនរណាម្នាក់ ប៉ុន្តែ
ព្រះដលៃបានសាងសង់គ្រប់ទាំងអស់ គឺជាព្រះ។
ហើយម្ចីសពិតប្រាកដនៃបានសចក្ខីសម្លោះគ្រប់កន្លែងផ្ទះទាំងមូលរបស់គាត់
កន្លែងនាមជាអុនកបម្រើ
សម្រាប់ជាសក្ខីភាពអំពីការទាំងនោះដលៃនឹងត្រូវនិយាយនៅពេលក្រោយ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះគ្រីស្ទទិញ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាលើផ្ទះរបស់ព្រះអង្គគង់ទាល់ ហើយយើងជាផ្ទះនោះ
ប្រសិនបើយើងកាន់ខ្ជាប់សចក្ខីទុកចិត្ត
និងសចក្ខីអរសហយនៃសចក្ខីសង្ឃឹម ឲ្យបានមាំមួនរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ហេព្រើរ
៣:១-៦។

ម្ចីសជាអុនកបម្រើសម្លោះគ្រប់ដលៃព្រះបានប្រើដើម្បីប្រាប់ពីព្រះវិហារគ្រួសារ
ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទ កន្លែងនាមជាមហាបូជាច្បាស់ និងសាវក
ទ្រង់មានកិត្យសិរលើសអុនកបម្រើគឺម្ចីស។ គ្រប់ផ្ទះទាំងអស់
ចាប់ពីព្រះវិហារគ្រួសាររបស់ម្ចីស ដល់ព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន
ដល់ព្រះវិហារដលៃហ្វ្រែងបានជួសជុលឡើងវិញអស់រយៈពេលសិបប្រាំមួយឆ្នាំ
ព្រះវិហារមនុស្សដលៃមានក្សម្ចីស្ងប់ចំនួន 46 និងព្រះវិហារមីលូនវ៉ាយក៍ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844
សុទ្ធតែត្រូវបានសាងសង់ដោយព្រះ។
នៅកន្លែងបន្ទាត់ពុយករណ៍នៃការសម្របសម្រួលផ្ទះព្រះវិហារទាំងឡាយ
ដលៃចាប់ផ្តើមនៅកន្លែងសួនអង្គនៃ បន្ទាប់មកក្រោយអំពីហាប នៅក្នុងទ្វារសួន
បន្ទាប់មកក្រោយទឹកជំនន់ នៅអាសនៈទាំងឡាយ រហូតដល់ម្ចីស
សញ្ញាសម្ភាសន៍សំខាន់បីគឺ ម្ចីស ព្រះគ្រីស្ទ និងមួយសនៃបួនមីនបួនពាន់។

ម្ចីស និងព្រះគ្រីស្ទតំណាងឲ្យអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គាដែលបុរាណ ហើយជាមួយគ្នា
ពួកទ្រង់តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃមនុស្សជាតិ និងព្រះភាព
ដលៃក៏ត្រូវបានតំណាងដោយមនុស្សមួយសនៃបួនមីនបួនពាន់ផងដែរ។
នៅពេលទេវតាទីបីមកដល់ នៅកន្លែងវិវរណៈ ជំពូក ១១ យ៉ូហានត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់ព្រះវិហារ
ហើយនៅពេលទេវតាដលៃនោះមកដល់នៅ 9/11
យ៉ូហានក៏ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់ព្រះវិហារមុនដទៃទៀត។ កន្លែងករណីទាំងពីរ
គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យទុកចោលទីលានខាងក្រៅនៃ ១,២៦០ ផងដែរ នៅកន្លែងឆ្នាំ 2023
ទេវតាដលៃនោះបានមកដល់
ហើយឥឡូវនេះបុរាណសុភវរបស់ព្រះកំពុងត្រូវបានហៅឲ្យរស់ព្រះវិហារ។ ១,២៦០ ផងដែរ
ឬបីផងដែរ បានបញ្ចប់នៅកន្លែងឆ្នាំ 2023
ហើយចាប់ពីចំណុចនោះរហូតដល់មុនចាប់ផ្តើមអាទិត្យ ព្រះវិហារត្រូវបានសាងសង់ឡើង។
ឆ្នាំ 2024 បានសម្ភាសន៍ការដាក់គ្រឹះ ហើយវាបានបង្ហាញការបះបោរជាប្រាំមួយ ដលៃ
«មើលងាយផងនៃការត្រួតត្រា» ដោយគ្រប់បុរាណនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ Miller
ចំពោះនិមិត្តសញ្ញាដែលបង្កើតឲ្យមាននិមិត្ត។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំថា៖
ដលៃបស់សម្រាប់បិណ្ឌបានដាក់គ្រឹះនៃព្រះដំណាក់នេះ
ហើយដលៃបស់គាត់ក៏នឹងបញ្ចប់ផងដែរ; នោះអុនកនឹងដឹងថា
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលវិវរណ៍បានចាត់ខ្ញុំមកជាអុនករាល់គ្នា។ ដុបិត
តើនរណាបានមើលងាយផងនៃការចាប់ផ្តើមត្រួតត្រា? ដុបិត ពួកគេនឹងរីករាយ

ហើយនឹងយើងខ្ញុំសំណង់នៃក្នុងនាមរបស់សហគមន៍ ជាមួយនឹងទាំងបុរាណវិទ្យា;
ពួកវាជាព្រះនគរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់នគរនៃមកពព្រះទាំងនៃដី។ សាករី ៤:៨-១០។

ការបដិសេធការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់មីលូណ្លី
ថាជាមួយដល់បង្កកើតឲ្យនិមិត្តភាពមានសុចរិតនាឡើង
នោះគឺជាការបដិសេធគ្រឹះទាំងឡាយ ហើយវាគឺជា «ការមើលងាយចុងនៃការតូចតាច»។
ចលនាមីលូណ្លីយកគឺជាចលនាអាល់ហ្វានទែរេតាទីមួយ និងទីពីរ
ហើយចលនារបស់មនុស្សសម្បូរសន្តិសុខស៊ីប្រូតេស្តង់នាក់ គឺជាចលនាអូមហេតានទែរេតាទីបី។
វាមានអំណាចខ្ពស់ជាងអាល់ហ្វានទែរេតាទីមួយ។ ក្នុងន័យព្យាករណ៍នេះ
គ្រឹះរបស់ចលនាមីលូណ្លីយកគឺជា «ចុងនៃការតូចតាច»។
ការមើលងាយសេចក្តីពិតគ្រឹះណាមួយ ដល់គូរមានតំណាងនៃលើកកម្ពស់ពីរបស់ហាហេតុក
នោះគឺជាការសុលាប់
ពីព្រោះនិមិត្តភាពដល់គូរមានសុចរិតនាឡើងនៃខ្លួនបំប្លែងនៃនិយ័តដល់ពួកដប់មួយ
គឺជានិមិត្តភាពដល់ដល់សាឡាម៉ូនមានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

កន្លងនៃណាដល់គូមាននិមិត្តភាព នោះប្រជាជនគូរវិនាស; ប៉ុន្តែ
អនុកណាដល់កាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អនុកនោះមានពរ។ សូភាសិត 29:18។

និមិត្តភាព capstone នោះអស្ចារ្យណាស់ ព្រោះវាបង្ហាញថា ថ្មដុះមូលដ្ឋានគឺជា
capstone ដ៏ ប៉ុន្តែមែនអំណាចច្រើនជាងមុនមុកពីរដង។ ការសាកល្បងមូលដ្ឋាន alpha
នៃឆ្នាំ 2024 គឺជាសារនៃការបោះត្រាខាងក្រៅតាមបញ្ញា ហើយការសាកល្បងព្រះវិហារ
omega នៃឆ្នាំ 2026 គឺជាសារនៃការបោះត្រាខាងក្នុងតាមវិញ្ញាណ។
មួយកំណត់អត្តសញ្ញាណរូបឆ្នាំ និងសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វសាហាវ
ហើយមួយទៀតកំណត់អត្តសញ្ញាណរូបឆ្នាំ និងសញ្ញាសម្គាល់របស់ព្រះ។
ការសាកល្បងខាងក្នុង omega
នោះគួរមានតំណាងដោយនិមិត្តភាពសញ្ញាពីរនៃស៊ែប៊ីនរបស់ Miller
ដល់គូរតែកំណត់ន័យនៃក្នុងបរិបទនៃវិវត្តន៍ការណ៍នៃចុងចុងក្រោយ។
តើយុលាំងស្របទៀងជាអ្វី? ហើយសាច់អាហារជាអ្វី?

យើងនឹងបន្តអំពីរឿងទាំងនេះនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ជនជាតិយូដានៅសម័យព្រះយេស៊ូវមានបុរាណវិទ្យាទៅជាបីដំណាក់កាលសំខាន់ៗ
ដល់ជាញឹកញាប់មានលក្ខណៈអស្ចារ្យ: ពេលប៉ុន្មានខែ ឬមួយឆ្នាំ។
ជំហានទីមួយគឺអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមផ្លូវច្បាប់ ដល់ហៅថា ការក្រឡាតែកុយ;
នៃចំណុចនោះ អាពាហ៍ពិពាហ៍គួរមានបង្កកើតឡើងតាមផ្លូវច្បាប់រួចហើយ
ប៉ុន្តែក្នុងក្រុម និងក្នុងកំលោះនៃតែបែកពីគ្នា
ខណៈដល់ក្នុងកំលោះគួរឡើងទៅផ្ទះឪពុករបស់ខ្លួនវិញ
ដើម្បីប្រៀបចំទីកន្លែងមួយសម្រាប់កូនក្រមុំរបស់ខ្លួន។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលម៉ារ
ជាភរិយារបស់យ៉ូសែប គួរមានហៅថាជាភរិយារបស់គាត់
សូម្បីតែមុនពេលពួកគេរស់នៅជាមួយគ្នាក៏ដោយ។
ភាពមិនស្មោះគ្នាដែលក្នុងអំឡុងពេលនេះ គួរមានចាត់ទុកថាជាអំពើផិតកុបត់។

រយៈពេលនៃការរង់ចាំមិនប្រាកដប្រជា ហើយអាចជាច្រើនថ្ងៃ ច្រើនសប្តាហ៍ ឬច្រើនខែ។
ភាពមិនប្រាកដប្រជានេះជាធាតុសំខាន់មួយនៃពាក្យប្រៀបប្រដូច។
ឪពុកអាចរង់ចាំរហូតដល់មួយឆ្នាំ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីភាពព្រមព្រៀងរបស់កូនក្រមុំ។

កូនកំលោះមិនមានបុរកាសថ្លង់ ឬម៉ែងពិតប្រាកដនៃការគូរឡប់មកវិញរបស់ខ្លួនទេ ព្រោះការសម្រេចថាពលណាគឺជាការសម្រេចរបស់ឪពុក ដូច្នេះ កូនកុម្មុំមានដឹងថាពិធីមង្គលការនឹងមកដល់—ប៉ុន្តែមិនដឹងថានៅពេលណាទេ។ ភាពមិនប្រាកដប្រជានេះគឺដោយចៃដន្យ ហើយរហូតទាល់តែឪពុកបង្គាប់ឲ្យកូនកំលោះទៅនាំយកកូនកុម្មុំរបស់ខ្លួនមក អ្វីៗទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការពន្យារពេល។

នៅពេលឪពុកមាននិយាយថា «ចូរទៅនាំកូនកុម្មុំរបស់អូនមក» កូនកំលោះនឹងមកនៅពេលយប់ ជាមួយមិត្តភក្តិ ដោយស្រែកប្រកាស និងផ្តល់ត្រូវ ការនេះតែងតែកើតឡើងនៅពេលយប់ ដើម្បីជៀសវាងការផ្ទុះឆេះឆេះផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកម្មវិធីនៅពេលថ្ងៃ ដែលអាចគាបសង្កត់យ៉ាងខ្លាំងនៃកូនស្រីស្រាវជ្រាវ។ ចាំបាច់ត្រូវមានចង្កៀង និងប្រដាប់ ពីព្រោះមិនមានភ្នំលើបំភ្លឺតាមដងផ្លូវទេ ហើយកុប្បនដង្កហ៍អាចបន្ទុករយៈពេលជាច្រើនម៉ោង។ ពាក្យប្រកាសតាមបែបពិធីពិតប្រាកដនៃកូនស្រីអាពាហ៍ពិពាហ៍ហៅព្រើរបុរាណ ដែលត្រូវបានប្រកាសក្នុងអំឡុងពេលកុប្បនដង្កហ៍ គឺថា «មើល! កូនកំលោះមកហើយ!»

ក្នុងរឿងប្រៀបធៀបនេះ ព្រហ្មចារីទាំងឡាយ (នាងកំដរមង្គលការ) មិនមែនជាសត្វធម្មតាទេដោយចង្អុលឡើយ ពួកនាងជាអ្នកបម្រើកូនកុម្មុំ ដែលកំពុងរង់ចាំជាមួយនាង ត្រូវបានរំពឹងថានឹងចូលរួមក្នុងកុប្បនដង្កហ៍ ហើយមានភាគរួមចំណែកក្នុងការរៀបចំឲ្យកូនស្រីស្រាវជ្រាវទាំងអស់ ព្រមទាំងយកប្រដាប់ឲ្យកូនមក ដើម្បីបំភ្លឺផ្លូវទៅកាន់ផ្ទះកូនកំលោះ។ ចង្កៀងភ្នំលើនេះអស់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដូច្នេះ ការយកប្រដាប់មកជាមួយ គឺជាការចាំបាច់ ក្នុងករណីដែលដំណើរការរួមបន្តិចបន្តួច។ មិនមានការចែករំលែកប្រដាប់ជាសហគមន៍ឡើយ។

ការពន្យារពេលគឺជារឿងធម្មតាក្នុងពិធីដង្កហ៍ និងអាពាហ៍ពិពាហ៍បុរាណ ហើយក្នុងបរិបទបុរាណ វាមិនមែនជាបញ្ហាឡើយ។ ការពន្យារពេលត្រូវបានរំពឹងទុក ហើយការដកខ្លួនចេញពីរឿងធម្មតាដោយ ការខុសប្រក្រតីនៃសុចិត្តនៃកូនស្រីការដកខ្លួនចេញ ប៉ុន្តែស្មោះត្រង់នៃកូនស្រីការគូរឡប់មកវិញ មិនមែននៃកូនស្រីការភ្ជួរក្រវាញទេ។ សត្វព្រហ្មចារីល្អឯងខ្លួនមិនមានរបៀបចំទុកសម្រាប់ការពន្យារពេល ដូចដែលសត្វព្រហ្មចារីមានបុរាណត្រូវបានផ្ទុះឆេះឆេះទេ។ មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងដកខ្លួនចេញ រយៈពេលចាប់ពីការភ្ជួរក្រវាញរហូតដល់ការបំពេញអាពាហ៍ពិពាហ៍អាចចំណាយពេលដល់មួយឆ្នាំ។

បន្ទាប់ពីកុប្បនដង្កហ៍នៃកូនកំលោះហើយ ពិធីផ្សេងៗអាពាហ៍ពិពាហ៍ក៏បានចាប់ផ្តើម ហើយទ្រង់ត្រូវបានបិទជាស្ថាពរ ហើយអ្នកដដែលមកយឺតមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចូលឡើយ។ នេះមិនមែនជាអំពើហើយទេ ប៉ុន្តែផ្ទុះឆេះឆេះមុន ពីព្រោះអ្នកណាម្នាក់ដដែលមកគោះទ្រង់នៅពេលក្រោយ បន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវបានបិទហើយ នោះមានន័យថា ពួកគេមិនមែនជាជនក្រៃប្បនដង្កហ៍ទេ។

ព្រះយេស៊ូវមិនមានបងក្រីក្រភាពនិមិត្តសញ្ញាឡើយដូចម្តេច ហើយព្រះអង្គគឺមិនមានផុតលំអិតចិត្តនយោបាយអំពីពាក្យប្រៀបធៀបនេះដូចដែលព្រះអង្គចូលរួមជាញឹកញាប់នោះដែរ។ ព្រះអង្គមិនចាំបាច់ត្រូវផ្តល់សេចក្តីពន្យល់ឡើយ ព្រោះលម្អិតរបស់បុគ្គលទាំងអស់នេះត្រូវបានអនុវត្តតាមរបស់ព្រះអង្គយល់ដឹងយ៉ាងពេញលេញហើយ។
ព្រះយេស៊ូវកំពុងសម្ភាសនាអំពីពាក្យព្រះយេស៊ូវដែលមានពិតប្រាកដមិនមែនជាអ្វីប្លែកមុននោះទេ។

លម្អិតទាំងនេះត្រូវបានគាំទ្រយ៉ាងពេញលេញដោយសក្ខីភាពភាសាប្រែប្រួល
ព្រមទាំងដោយអនុវត្តតាមស្ថានភាពនៃម៉ូឌុល និងក្រិកផងដែរ។

ម៉ិស្តា (សតវត្សទី ២ គ.ស. ប៉ុន្តែក្នុងក្រសួងបុរាណវិទ្យាសម័យព្រះវិហារមុនឆ្នាំ ៧០ គ.ស.)

គាល់មុដ (ជាការប្រមូលចងក្រងនៃសម័យក្រោយ ប៉ុន្តែក្នុងក្រសួងអំពីអនុវត្តន៍មុននោះ)

យ៉ូសេហ្វ (អនុវត្តតាមស្ថានភាពជាតិយូដាសតវត្សទី១)

ពិធីបូជាអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការពិភាក្សាផ្ទៃក្នុងច្បាប់របស់វ៉ាប៊ីនីក

អនុវត្តតាមការណ៍ក្រិក-រ៉ូម៉ាំងអំពីយូដា

លោក Josephus មិនមានផ្តល់ «សង្ខេបនៃអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍» យ៉ាងជាក់លាក់ទេ ប៉ុន្តែព័ត៌មានលម្អិតខាងច្បាប់ និងរបបធម៌ដែលគាត់សន្មតទុកស្របគ្នាយ៉ាងពិតប្រាកដនឹងសេចក្តីពិពណ៌នានៃកូដង Mishnah/Talmud។ Mishnah គឺជាប្រភពសំខាន់។

បុរសនាប្រៀបធៀបនេះមានប៉ុន្មានយ៉ាងខុសគ្នាដល់អនុវត្តតាមជនជាតិយូដានៃសតវត្សទី១ ពីព្រោះកូដង ម៉ាថាយ 25 មិនមានអ្វីណាមួយដែលត្រូវការការពន្យល់ឡើយ។

ការមកដល់នៃពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវបានរៀបចំធម៌តា ចងក្រង

និងប្រភេទជាសេចក្តីចាំបាច់ដ៏ច្បាស់លាស់

ហើយការពន្យល់ពេញលេញរវាងការភ្ជាប់ពាក្យអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមច្បាប់

និងក្បួនដង្ហែពេញលេញពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ ក៏ជារឿងដែលគំរើងទុកដៃ

ហើយទ្វារដែលបានបិទគឺជានីតិវិធីបុរេបុរសភូមិភាគស្ថានភាព!

ព្រហ្មចារីទាំងឡាយដែលត្រូវបានបដិសេធមិនឱ្យចូល មានសេចក្តីអាម៉ាស់

ហើយចំពោះអនុវត្តតាមជនជាតិយូដានៃសម័យព្រះយេស៊ូវ

សេចក្តីអាម៉ាស់របស់ព្រហ្មចារីល្អដ៏ល្អនោះ គឺសម្បូរទទួលដោយពេញលេញ។

ដោយដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីពិធីបុណ្យនេះ អនុវត្តតាមរបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនមានសេចក្តីអាណិតអាសូរចំពោះព្រហ្មចារីល្អដ៏ល្អទាំងនោះឡើយ

ពីព្រោះមនុស្សស្មោះត្រង់គ្រប់គ្នាសុទ្ធតែដឹងថា ការរៀបចំខ្លួនគឺជាកាតព្វកិច្ចដាច់ខាតសម្រាប់ព្រហ្មចារីណាម្នាក់ដែលត្រូវបានសុំឱ្យចូលរួមក្នុងក្បួនដង្ហែនោះ។

សេចក្តីពិតទាំងនេះច្បាស់លាស់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះអនុវត្តតាមជនជាតិយូដា ដល់ថ្នាក់ព្រះយេស៊ូវមិនដែលចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ការពន្យល់ណាមួយអំពីបុរសនាប្រៀបធៀបនេះឡើយ។